

1710.

1. Mullerus, Carp. Matthaeus: De eo, quod iures
est circa successiones Hergersheim in Pome-
rania Orientali.
- 2^a Schaefferus, Joh. Trachimus: De advocato imperante.
2 Exmpl. 1710 & 1741.
3. Schaeffer, Joh. Trachimus: De pignorationibus
4. Stein, Matthias: De libro delinquente

1711.

1. Verthlingius, Joh. Fridr: De vicariis imperii vacante
solio.

1712

1. Arnd, Johann: Licet iam esse medici loci occupa-
tione ex necessitate facta.
- 2^a Casimirus, Faustus: De remuneracionibus
principum erga ministros, imae prius no-
bilitate. 2 Exmpl.
3. Kradewitz, Albertus Trach, ue: De munus confer-
sionario absque ministerium ecclesiae detrimento
abrogabili. -

1712

4. Mueller, Casp. Matth, fac. jus. proterecum.
Præparatio, quæ ad solemnia doctoralia Joh. Laurent.
Fakmeri iuritat.
5. Mueller, Casparus Matth: De adjudicatione
ejusque præparatorio et effectu in Mega-
poli.
6. Mueller, Casparus Matth: De competente foro
violantium privilegium Cæsareum de non
appellando.
7. Stein, Matthæus: De dolo præsumpto in
rebus per se licitis.
8. Stein, Mathias: De protestatione secreta.
9. Stein, Mathias: De dimissionibus juris civitis
et juriscanonicis cum usum foro circa pacta.
10. Weidner, Fr. Tractatus: Jus naturale... om-
nibus congruentibus aliisque... iuribus.

1712.

14. Weidmanns, Fr. Trachten: Tus natural
ex J. Scriphura . . . , equitatem et de descendam.

verte!

12. — .

1712.

12. Weidnerus, D. Trachin: *Tus naturae* . . .
ex natura et ratione . . . nec cogitatio nec des.
condam.

1713

1. Schaperaus, Johann Insuper: *Quid tenendum sit de*
communi in vite civili sententia? a) *Pen die*
Kindes . . . weinen, wann den Säugenden den Frauen
die Milch drückt? b) *Ob die Kinder mit einem*
Milch gebahren . . . glücklich seyn . . .

1714.

1. Heppius, Franz. Albulus: *De rectoribus academiis*
magnificatissimis . . .

INSTITUTI JURIDICALIS JURIDICA
QVOD VIRIS EST

STICHTING

WELKAM
IN OORIENTALE

UNIVERSITEIT

UNIVERSITEIT

UNIVERSITEIT

UNIVERSITEIT

UNIVERSITEIT

216. 3 6
IOHANNIS IOACHIMI
SCHOEPPFERI, 1710 26

ICTI

ET IN ACAD. ROSAR. ANTECESS. CELEBERR. COM. PAL.
CAESAR. CONSISTORII DVCAL. CONSIL. ET CAN-
CELLARIAE MECKLENB. VICE-DIRECTORIS
GRAVISSIMI

COMMENTATIO

DE

ADVOCATO
INIVRIANTE.

Oder

V o m

Schmähenden Advocaten.

ANNO MDCCXLI.

IOHANNIS IOACHIMI
SCHLOEPFERTI

1747
ET IN ACAD. ROYAL. ANTIQV. CELLER. COM. PAL.
GALLIAE CONSISTORII DUCAL. GONV. LICENT.
CELLER. M. LIBR. M. B. DIRECTOR.

COMMENTATIO

DE

ADVOCATO
INVRANTE

1747

1747

Wittenbergi

ANNO MDCCXLVII

33) o (58

PRAEFAMEN.

Constitueram Lector Benevole, loco
Dissertationis Inauguralis, Polygamiae
tam simultaneae, quam successivae ac-
curatius, quousque liceret, inquirere
materiam; verum cum destinato ma-
num admovissem negotio, adeo pro-
lixam, adeoque singularem hujus ma-
teriae inveni tractationem, ut nec
brevis commodè includi posset dissertationi, nec materiae
gravitati observata quotidiana sufficere viderentur, hinc
manum retraxi, alii tempori hunc laborem reservatu-
rus. Illius autem loco de Advocato quaedam differere
a proposito & praesenti meo statu haud alienum fore,
sum arbitratus, quoniam per DEI & Serenissimi Du-
cis Megapolitani, Domini mei Clementissimi gratiam
in Ipsius Consistorio, quod Rostochii est, Advocati
Ordinarii munus sustineo. Hinc commodius dicendi
genus eligi vix poterat, quam ejusmodi, ex quo com-
modum praesens, in praesenti sperare officio licebat.
Cum vero varias videre licuerit Dissertationes de Advoca-
tis in genere, actum ut agerem, haud videbatur, quam
ob rem unicam tantum particulam ex tam prolixo dicen-
di campo de Advocatis elegerem, tractaturus scilicet de
ADVOCATO INJURIANTE; de hac enim materia
in specie nullam hactenus vidi Dissertationem Juridicam.
Quae ergo sparsim tradita sunt, hic videri licet collecta,
proque ingenii viribus disposita, addita ad unam alteramve
A Juris

Juris Controversiam & quæstionem quali quali mea sententia. Et cum commoda alicujus materiæ distributio ad quæstiones eo facilius evolvendas, non parum conducit, dividere hanc materiam in quinque placuit capita, ita ut Capite I. tractetur de Advocato Iniuriante in genere. Cap. II. An Advocato injuriosa scribere permissum sit? Cap. III. De Foro Advocati Injuriantis. Cap. IV. vero de pœna, & Capite tandem Vto, an Advocatus, si ob injurias damnum passus sit, contra clientem habeat regressum? Interim cum cœpta sine Numinis Summi adoratione, raro ad finem perducantur optatum, hinc flexis DEVM imploro genibus, velit propositum ad finem usque fortunare, quo & hoc ad Ipsius Gloriam concedat.

CAP. I.
DE
ADVOCATO INIURIANTE
IN GENERE.

A dvocati Vocis Etymologia n. 1.	Advocatorum Synonyma	n. 10.
Late denotat omnem defensore	Descriptio	n. 11.
	n. 2. Divisio	n. 12.
Sic Imperator Ecclesia est advocatus	An Advocatus fisci contra fiscum	n. 13. seqq.
An etiam Protestantium	verba facere possit	n. 13. seqq.
Imperator non est subiectus Pape	Qui sint ordinarii	n. 16.
	Quisque suam causam ipse proponere potest	n. 17. seqq.
Quis dicatur Advocatus in jure privato	Datur festinanti ad supplicium Advocatus	n. 19.
Comprehendo sub Advocatis etiam Procuratores	Vt & petenti	n. 20.
	Etiam injurius	n. 21.
		Quis

<i>Quis Advocatus esse possit</i>	n. 22.	<i>Injuria Realis est, si quis invite det osculum</i>	n. 37. seq.
<i>An Judex in Appellationis Instantia</i>	n. 23. seqq.	<i>An in corpus?</i>	n. 39. seq.
<i>Vnde descendat Injuria</i>	n. 31. seq.	<i>Quid si speraverit feminam non fore invitam?</i>	n. 46. seq.
<i>Quid denotet</i>	n. 33.	<i>Injuria verbalis quæ?</i>	n. 52.
<i>Quid injurians</i>	n. 34.	<i>An Poetis licitum injuriosa scribere?</i>	n. 53.
<i>Synonyma</i>	n. 35.	<i>Quid Advocatus injurians?</i>	n. 56.
<i>Quomodo Injuria dividantur</i>	n. 36.		

DE Advocato injuriante acturus, præmitto Rubri explicationem. Advocatus derivatur a præpositione *Ad* & Verbo *Voco*. Adeoque denotat Advocatum seu Ad se vocatum, vel in auxilium vocatum. *Christinæus vol. 2. Dec. 99. n. 2.* Et in hac lata significatione Advocatus idem est, qui defensor, sive sit in judicio, sive extra judicium. Sic Imperator Ecclesiæ Advocatus est *per Capit. Josephi Art. 1. ibi*: und Christlichen Kirchen als NB. derselben Advocat, in gutem treulichen Schutz und Schirm halten. Circa quem articulum obiter quærø: An Imperator Josephus Protestantium quoque Advocatus dici possit? Hoc extra controversiam, per d. art. 1. positum, quod Advocati officium, quod Imperator gerit, allegari non debeat in præjudicium pacis religiosæ vel profanæ, nec in præjudicium pacis Osnabrugensis, id enim claris *in d. art. 1. Capit. Josephi* determinatum verbis: noch erst gedachte Advocatia &c. Id vero claris verbis determinatum non legitur, quod Imperator Protestantis Eccle-

Ecclesiæ Advocatus esse debeat. Nihilominus affirmativam defendo, quia nihil refert, an aliquid expressis verbis in lege contineatur, an vero per bonam consequentiam inde erui, & demonstrari possit. *l. 12. ff. d. LL.* Certum vero, quod officium Advocatiæ Imperatoris consistat in defensione, per allegata verba *Capit. art. 1.* Ex fine autem dicti art. 1. liquido patet: quod æqualem defensionem Protestantibus præstare velit, ibi: sondern denenselben NB. gleicher Schutz gehalten und geleistet werden solle, wie Wir ihnen den auch solches Krafft dieses versprechen und Uns hiemit dazu verbinden. Cum ergo ipsa defensio debeatur Ecclesiæ Protestantium: Advocati officium intuitu Protestantium Imperatorem quoque sustinere dicendum est. Consentit mecum JCtus vere Excellens Samuel Stryck in *Exam. feud. Cap. 4. qu. 41.*

7 Quam absurde vero Papa Clemens V. in *Clem. un. d. jurejur.* hoc juramentum protectionis cum Juramento fidelitatis, quod vasallus Domino suo directo præstat, confundat, hac vice explicare non vacat, sicuti illa omnia, quæ de similibus Advocatis, feudisque Advocatiæ adduci poterunt, lubens prætermitto. Addatur Tabor *ad Wes. Disp. 10. qu. 2.*

8 In Jure vero privato Advocatus vocatur, qui alicui in foro, in causa defendenda adest. Der einem im Gerichte, in seiner Sache beyrächtig ist, und eines Sache defendiren hilfft. *l. 1. §. 11. ff. d. extraord. cognit.* ubi ab hoc officio excluduntur conciliatores causarum extrajudiciales, die die Partheyen extra judicium vergleichen. In sensu a. hoc generali Procurator quoque Advocatus dici poterit, licet in Digestis & Codice sub diversis Titulis tractetur de Advocatis & Procuratoribus. In praxi tamen in multis locis Advocati & Procuratores maximam partem conveniunt.

unt. Hinc in præfenti differtatione nec Procuratores
exclusos volo.

Advocati alias patroni vocantur, *l. 1. §. 4. ibi: Patro-* 10
num non invenit *ff. d. postuland.* Oratores caufarum,
l. 2. §. 43. ibi: & Caufas oranti ff. d. O. J. l. 33. §. 1. inf. C. d. Epi-
fcop. & Cler. Caufidici, l. Quisquis 6. pr. & l. 7. C. d. postuland.
Togati *l. ne quis 3. ibi: ex Corpore Togatorum C. d.*
Advocat. 1.

Advocatum defcribo, quod fit perfona, quæ litigan- 11
tium caufas & Jura, in iudicio proponit & defendit.

Dividuntur in Advocos privatorum & fifci. *per tit. 12*
C. d. Advoc. fifci. Qui alias patroni fifci, *l. 10. 12. C. de Advoc.*
1. patroni ærarii, l. 8. C. eod. & in quibusdam locis Con-
filiarii fifci audiunt. Circa quos unicum hoc dubium 13
moveo: An Advocatus fifci, in caufa Amici fui confi-
tuere poffit Vice- fifcalem, ipfe vero amicum defendere
valeat contra fifcum? Affir. fententia probabilis videri
poterat ex eo, quod in fua, liberorum, parentum & pu-
pillorum caufa contra fifcum patrociniũ præftare poffit
per text. clarum in *l. Hi qui fifci 10. pr. ff. d. postuland.* Ergo
colligi poffet: ex iufta caufa Advocatum fifci etiam con- 14
tra fifcum caufas orare poffe. Negativa tamen verior, in
l. prima enim C. d. Advoc. fifci clare fundatum, quod Advoc-
atus fifci contra fifcum caufas orare non debeat. In *l.*
10. vero pr. d. postuland. exceptio continetur, exceptio vero
in cafu non excepto firmat regulam. *arg. l. 20. §. 6. ff. qui*
teftam. fac. poff. Quod etiam juramento a fificali præftito
conveniẽs, quando jurat, fe utilitatem fifci, non priva-
torum, obfervaturum effe. Et licet hac ratione amicum, 15
& forte fuavem amittat clientem. Attamen *ex l. 34. C. d.*
Decur. refpondeo: Vile effe, fpe lucri negotiis privato-
rum fe immifcere, cum quis publicis tantum vacare de-
beat.

- 16 Advocati privatorum sunt, qui privatorum causas agunt, & hi iterum dividuntur in ordinarios & extraordinarios. Qualia vero privilegia ordinarii habeant præ extraordinariis, cujusvis loci Constitutiones & Consuetudines demonstrant. Communiter ordinarii subscribunt omnia scripta in judicio, in quo sunt ordinarii, exhibenda, & quando causa oretenus proponenda, ordinarii eam proponunt, vel extraordinarii non, nisi cum ordinarii consensu, admittuntur.
- 17 Quid si vero pars litigans ipsa causam suam sine Advocato proponere velit, an cogi potest, ut Advocatum eligat ordinarium, qui ei adstet? Nego, quia quilibet homo agere potest aut suo nomine aut alieno, ut sunt
- 18 verba Justin. *in pr. f. d. his per quos ager. poss.* Nec est quod objicias l. *Quicumque 25. C. d. procur. & Nov. 71.* in his enim textibus continetur exceptio: nisi sit persona illustris, quæ per procuratorem litigare tenetur, ne sua præsentia terreat judicem. Pro eo quoque qui festinat ad supplicium, judex aliquando dare potest Advocatum arg. l. *Non tantum*
- 19 *6. in fin. ff. d. Appellat.* Si vero pars litigans petat sibi adungi Advocatum, judex ejus petito deferat, quia naturali juri conveniens est, ut is, qui se ipsum defendere nequit, alterius opera tueatur. arg. §. 6. *f. d. Attilian tutor. juncta l. providendum 7. ibi: defensiones copiam C. d. postuland. & l. 14. C. d. Advoc. 1. ibi: laborantium spem, vitam & posteros defendunt.* Ita ut Advocatus quoque invitus dari possit clienti, si in numerum advocatorum receptus sit *d. l. 7. C. d. postul. ibique Brunnem. n. 3. Mynf. Cent. 4. Obs. 32. add. Ordin. Camer. part. 1. tit. 19. §. 5. ibi: Und welchen Advocaten oder Procuratorm solche Sachen befohlen werden, der soll schuldig und pflichtig seyn, bey Peen der Entsetzung seines Amtes, die ohne Wiederrede anzunehmen.* Ita tamen ut se excusa-

cusare possit Advocatus, si aliquam probabilem causam se excusandi habeat. arg. *l. fin. ff. d. inoff. Testam. Advocati* 22
 vero officio fungi possunt omnes, qui non in specie prohibentur. *l. Mutus 43. §. 1. ff. d. Procurat. l. in exceptionibus 19. §. 2. ff. d. probat.* Quinam vero prohibeantur, in *ff. tit. de postuland. & de Procuratoribus* late tradi solet, quo me in generalibus hisce brevitatis studio remitto, unicam tamen ex illis hac vice, delibare licebit quæstionem:

An scil. Judex in ea causa, in qua fuit Judex, in judicio Appellationis possit esse Advocatus? quod affirmo, si pro sententia defendenda patrocinium præstet. Judex enim inferior defendere potest sententiam a se latam, quod actis & juri sit conformis, imo ad id tenetur, per *Recess. Imp. d. anno 1654. §.* Desgleichen sollen 60. ibi: Daß der Judex a quo seine rationes decidendi mit einschicke. &c. quid vero aliud agit appellati Advocatus, quam quod priorem defendat sententiam, imo ipsius judicis interesse concurrere videtur; ut appareat recte judicatum esse, uti vero omnis cujus interest, admittitur ad sententiam impugnandam, ita multo magis quilibet admittendus est, qui laborat pro sententia defendenda, adeoque judex talis non tantum alii, sed & sibi patrocinium præstare videtur. *Franzk. L. 2. Resolut. 12. n. 7.* Et qui desinit esse Assessor, Advocatus iterum esse potest. *l. ult. pr. in fin. C. d. Assessor.* Et sic judicatum refert Faber in *Cod. L. 2. tit. 5. de Postuland. def. 1.* Quem sequuntur *Franzck. d. l. Mev. ad Jus Lubec. Lib. 1. Tit. 2. art. 13. n. ult. Umm. in Proc. Disp. 2. n. 28. in fin. Perez. ad C. h. t. d. postul. n. 5. in fin. Hillig. ad Donellum L. 18. Cap. 3. lit. Nm. in fin. Brunn. ad l. 6. C. d. postul. n. 6. Barbosa ad C. ad d. l. 6. n. 12. Christinaeus Vol. 2. Decif. 101. n. 6.* ubi itidem sic judicatum esse refert, *Wurmser L. 1. Tit. 1. Obs. 7. n. 1. & 2.* qui tamen *n. 1.* addit, melius

melius facere judicem, si abstineat. Cujus tamen nullam affert rationem.

- 26 Equidem in casu converso, is qui Advocatus alicujus fuit, in eadem causa judex esse nequit *L. Quisquis 6. pr. C. d. postul. Ordin. Camer. part. 1. Tit. 6. §. 1. add Tit. 39. §. 2. ibi: Und in Sachen darin sie als Notarien gebraucht des solliciti-*
- 27 *rens, procurirens gänglich und allerding zu entschlagen. Et licet d. l. 6 pr. § 1 ult. pr. C. d. Assessor. loqui videantur de casu, si eodem tempore quis judex & Advocatus in eadem causa esse velit. Communis tamen sententia eandem prohibitionem extendit ad eum casum, si quis in aliqua causa olim fuerit Advocatus, quod in ea nunquam possit esse judex, Bachov. ad Treutler. Vol. 1. Disp. 8. th. 3. lit.*
- 28 *C. Brunn. ad d. l. 6. C. d. postul. n. 3. Quia præsumitur affectionem ad causam habere. Conspirat die Mecklenb. Lands und Hoffgerichts Ordn. p. 1. Tit. 4. §. Würde auch ibi: Würde auch eine Sache fürfallen, darin der Land-Richter oder ein ander Assessor NB. zuvor advocirt oder consulirt hätte &c. so soll derselbe der Sachen mit referiren und correferiren müßig gehen.*
- 29 Ex dictis ergo contra decisum *n. 23* datum argumentari liceret: Si quondam Advocatus non potest esse Judex, sequitur: quod causa ad priorem judicem remitti non possit, si sententia confirmetur, sed falsum posterius, ex communi praxi, ergo & prius.
- 30 Respondeo tamen id, quod in Rem judicatam transiit, pro veritate habetur, nec ulla ulteriori dijudicatione opus habet, suppono vero, quod judex in secunda instantia causam ultra judicatum non defenderit, regulariter enim in secunda instantia, de causa ulterius judicari non solet, quam, an bene an male pronunciatum sit. Brunem. *ad 1. ult. C. d. Appell. n. 7.*

Verum

Verum ne nimium prolixus videar in prima voce explicanda, nunc me ad alteram converto, quæ est *injuriante*. Quæ derivatur a deponente *injuriator*, & licet ejus usus apud Classicos auctores vix occurrat, usu fori tamen recepta hæc vox est, & descendit ab injuria, quæ a præpositione *in* & *jure* composita, cujus in aureo quoque seculo frequens occurrit usus, idemque denotat, quod non jure factum. *pr. J. d. Injur. l. 1. pr. ff. eodem.* simili ratione testis injuratus dicitur *l. e. non juratus.*

Et in hac significatione, injuriæ significatio est generalior, & continet omne delictum, Harpr. *ad pr. J. d. Injur. n. 3. in fin.* Si vero strictè capiatur, denotat id, quod in contumeliam alicujus fit. *d. pr. J. d. injur.*

Et in posteriori significatu, hic utimur voce injuria & injuriante, ira ut injurians sit, qui aliquid dicit, scribit vel facit ad aliorum contumeliam *l. 15. §. 27. ff. d. injur.* qui etiam conviciator, calumniator, *l. 13. §. 3. ff. d. injur.* diffamator vel infamator dici possit *l. 18. pr. ff. d. injur.* ibi: *infamavit.* Qui aliquem injuriis proscindit, famæ læsionem infert, vel pudorem alicujus fugillat, vel convicium facit. *§. 1. J. d. Injur.*

Injuriæ vero varie in jure nostro dividuntur, quod scilicet sint vel Reales vel verbales. Reales inferuntur facto aliquo, idque vel *in corpus*, verberando vel pulsando, *l. 1. §. 2. & l. 5. pr. ff. d. injur.* vel *extra corpus*, si v. gr. domum alicujus vi introeat. *d. l. 5. §. 2.* Si manus adversus aliquem levet, quasi verberaturus. *l. Item apud 15. §. 1. ff. de injur.*

Ad realem quoque injuriam referri video, si quis virgini invitæ osculum rapiat. Theodoric. *Colleg. Crim. Cap. 2. aph. 16. lit. F. n. 13.* Althusius in *Dicaol. L. 1. Cap. 125. n. 31.* Strauch. *Exercit. Justin. 19. th. 14.* Et extraordinarie talem deosculantem puniendum esse, docent Cothman. *Vol. 1.*

- 38 *Confil. 15. n. 168. Stryck. de jure sens. Diff. 7. Cap. 5 n. 13.* Tantisque Jctis merito subscribo, si constet de osculanti, puellam esse invitam, datur enim actio injuriarum, si quis re nostra, nobis invitis, uti velit. *l. Qui in domum 23. ff. d. injur. junct. l. Divus Pius 16. ff. d. S. P. R.* Quanto magis dabitur actio injuriarum, si quis corpore nostro uti velit, nobis invitis.
- 39 An vero hoc casu raptor injuriam in corpus, an extra corpus inferat, haftenus discussum non inveni. Si scripturae ordinem sequi velis, Excell. Dn. Hopp. *in Comm. ad §. 1. f. d. injur.* hanc injuriam refert ad illas, quae extra corpus inferuntur, nam inter injurias, quae fiunt ficas faciendo, & eam quae fit manus levatione, haec de osculo invitae dato interferitur, & exemplis, quibus extra corpus inferitur injuria, subjungitur. Mihi vero probabilior videtur sententia, quod haec injuria fiat in corpus. In corpus enim fit, cum quis pulsatur, sunt verba *l. 1. §. 2. ff. d. injur.* pulsare vero est sine dolore cadere. *l. Lex Cornelia 5. §. 1. ff. d. t.* Atqui violentus osculi raptor os vel genas labiis suis pulsat, ut ut sine dolore, ergo in corpus
- 40 virginis injuriam infert. Quod si salivam tibi moveat haec quaestio, dicendo: quo effectu haec spinosae subtilitates haftenus a nullo motae tendant? cum nihil in effectu interfit, an injuria *in corpus*, an *extra corpus* a raptore
- 41 osculi illata sit. Respondeo: Non tantum distinctionem datam a Doctoribus communiter approbatam esse, adeoque constare debere, quae injuriae ad hanc vel illam speciem referendae sint, sed sua quoque constare utilitate, si enim injuria fiat pulsando, Lege Cornelia vindicatur *l. Lex Cornelia 5. pr. ff. d. Injuriis*, reliquae vero injuriae hac lege non notantur *d. l. 5. pr. ibi: ex tribus causis.* Exceptio ergo in casu non excepto firmat regulam, arg. *l. Qui Testamen-*

stamento 20. §. 6. ff. qui testam. fac. poss. Hinc sequitur, in 43
 injuriam, quæ fit extra corpus, L. Cornelia vindicari non
 posse. Hujus vero effectus est, quod actio injuriarum ex
 L. Cornelia duret per triginta annos, si scil. civiliter aga-
 tur *pr. f. d. perpet. & temp. act.* Per viginti vero annos, si
 criminaliter agatur. L. 12. C. ad L. Corneli. d. fals. Actio 44
 vero injuriarum Prætoria, quæ reliquas vindicat injurias,
 tantum per anni spatium durat. *l. si non 5. ibi: Et ex eo
 die annus excessit C. d. injuriis.* Si vero dictis opponas,
 minus proprie de osculante invitam virginem, dici posse:
 quod eam cadat, respondeo sub pulsare & cædere etiam
 tundere continetur, siquidem tundere, percutere, pulsa-
 re, synonyma sunt. Theodos. Trebell. in *Prætoriar. Lingu.*
Latin. sub voce tundo.

Incidit quidem circa hunc osculi raptorem, an sæpius 45
 quassando labia vel genas puellæ invitæ, gravius puniri,
 vel pro quovis osculo separata actione convehiri possit?
 sed propositum aures mihi vellicat monendo: me in ge-
 neralibus adhuc versari, ergo filum abrumpendum esse,
 ne extendatur in infinitum, interim videri poterit *l. 7. §.
 5. ff. d. Injur. ibique DD.*

Hactenus de eo casu locutus sum, si constet de oscu- 46
 lanti, puellam vel sceminam esse invitam, quid si vero
 raptor crediderit talem rapinam bona gratia spoliatae
 committi? Affirmativa ex eo probabilis videtur, quia
 osculum dans prius explorare debuisset, an deosculanda
 persona consensura sit. *arg. l. Qui cum alio 19. ff. d. R. J.*
 Alias scire debet, quod is qui attentat alicujus pudici-
 tiam, actione injuriarum teneatur §. 1. ibi: *pudicitia atten-*
tata. f. d. Injur. l. 1. §. 2. ibi: cum pudicitia attentatur ff. eod.
 Osculo enim delibatur virginitas *arg. L. si a sponso 16. ibi: 47*
interveniente osculo C. d. Danae ante nupt. Delicari enim

hac in parte fuerunt Romani, uti fere adhuc sunt Itali, ita ut actionem injuriarum concesserint, si quis comitem feminæ abduxerit *l. Item apud 15. §. 15. seq. ff. d. injur.* vel feminæ pudicitiam blanda oratione appellet. *d. l. 15. §. 48 appellare 20. ff. eodem.* Vel si feminam adfectetur, h. e. si tacitus frequenter sectetur *d. l. 15. §. 22.* adjecta ratione hac: assidua enim frequentia quasi præbet nonnullam infamiam. Quod juxta hodiernos mores effero: *Er brins get das Mensch in einen bösen Veruff.* His tamen non moveor in affirmativam, quin potius masculi rei advocatus forem, dicendo: Qui colludendi vel officii honeste faciendi gratia osculum dat, actione injuriarum non tenetur. *arg. l. Item apud 15. §. Meminisse 23. ff. d. Injur.* Atqui Juvenis, qui ignorat sexum sequiorem esse invitum, osculum hoc animo dat, ergo injuriarum non tenetur. *add. l. illud relatam 3. §. 3. ff. h. ibi: si quis per jocum percussit, (osculum det) aut dum certat, injuriarum non tenetur.*

50 Ad *l. 16. C. d. Donat. ante nupt.* repono id, quod Goth. ad h. l. notat lit. mihi H. *Sed hac omnia apud Gallos (Germanos) locum non habent, apud quos osculo (sc. honesto) pudicitia delibari non creditur.* Reliquæ Leges restringendæ ad casum, si adversus bonos mores osculetur. *arg. d. l. 15. §. 20. ff. d. Injur.* Osculum enim est res indifferens, & in Germania, inter Germanos frequens, quoties ergo versamur in dubio, præsumtio semper in meliorem partem capienda, ad summum, raptor osculi jurejurando firmet, se sperasse feminam non fore invitam. Id tamen mo- neo, circumstantias, ut in omni facto, sic etiam in rapina osculi, probe esse considerandas, ex his enim quandoque colligere potuisset & debuisset raptor, a tali femina non nisi invita osculum rapi.

Cum

Cum vero hæc deofculationis materia me fere invi- 52
 tum diutius quam proposueram, detinuerit, redeo ad al-
 lum divisionis membrum supra n. 36. propositum, quod
 scil. injuriæ sint aliæ verbales. Hæ sunt, quæ vel ore vel
 literis proferuntur *l. 1. §. 1. ff. d. injur. ibique DD.* Injuriæ
 literis prolatae, si famosum contineant delictum, specialiter
 dicuntur famosus libellus *Rr. ff. d. injur. & fam. libell. l. un.*
C. d. famos. lib. ubi grauißima huic delicto constituta pœ-
 na, addatur *Constit. Crim. Art. 110.* Circa injuriam scriptam 53
 unicam hanc delibare licebit quæstionem: An Poëtæ
 ob carmina Saryrica aëtionem injuriarum teneantur? Neg.
 defendit Harpr. *ad pr. J. d. Injur. n. 27. & 28.* adjectis versi-
 bus Horatii, cui addi posset vulgatum illud: Pictoribus
 atque Poëtis omnia licere, rationem addit Harpr. *d. l.* quia
 talia scripta animo corrigendi & emendandi fuerint scri-
 pta. Eandem hanc admitto sententiam, quando vitia in 54
 genere sunt descripta, quoties vero apparet, quod carmen
 in alicujus contumeliam sit scriptum, toties sine hæfita-
 tione aëtionem injuriarum dari statuo §. 1. *J. d. Injur. ibi:*
aut Carmen aut historiam scripserit, ut sic invita Jurispruden-
 tia dicatur Poëtis omnia licere. add. *Rec. Imp. d. anno 1567. §.*
62. Plura de injuriis non addo, sed me ad *ff. & C. tit. Injur. § 5*
ibique Dares, remitto. Licet non videatur penitus alien-
 num, remedia lustrare, quibus injuriæ vindicantur, quia
 tamen ubivis obvia & tractatio nimis foret proluxa, hic
 subsisto, adjiciens aliqualem Rubri descriptionem: Ad 56
 vocatus injurians est persona, quæ aliorum lites in Judi-
 cio proponit, & in contumeliam aliorum quædam dicit
 vel scribit.

CAP. II.
TRACTANS AN ADVOCATVS
INJVRIIS VTI POSSIT.

SVMMARIA.

<p>AN <i>Advocatus</i> uti possit inju- riis? n. 1.</p> <p>Ratio pro affirm. n. 1. sqq.</p> <p>Dolo uti potest. n. 8. sqq.</p> <p>Negativa verior. n. 11. sqq.</p> <p>Probatur claris legibus & constitu- tionibus n. 13. sqq.</p>	<p>Respondetur ad contraria n. 16. sqq.</p> <p>Nec licet fraude in bona causa uti n. 24. seq.</p> <p>An irrisionibus & ironiis uti liceat? n. 28. seq.</p>
--	---

Questio præjudicialis merito nunc præmittenda: An Advocato liceat injurias in adversarium dicere vel scribere? Affirmativa defendi posset ex *l. quisquis 6. §. ante omnia 1. C. d. postul. ibi: non ultra, quam licium poscit utilitas, in licentiam conviciandi & maledicendi temeritatem prurumpant.* Quibus verbis Advocatis conceditur, quatenus licium poscit utilitas, conviciiis uti. Quæ sententia non est nova & inaudita, sed Tacitus de Orator. jam scripsit: *Advocatos offendere, aut necessitate officii, aut fide Advocationis, aut fortuite aut subita dictionis impetu, sed & magna impunitate peccantium.* Speckhan. *Cent. 2. Class. 4. Qu. 40. n. 2.*

3 Nec ipse Cicero, eloquentiæ parens, ab ista conviciandi & maledicendi licentia sibi temperare potuit, ut variæ ejus orationes demonstrant. Advocati enim officium sua natura exigit, ut sui clientis causam rationibus firmet, adversarii vero fundamenta enervet, quem finem verbis honoris atque mollibus obtinere nequit, sed durioribus

4 quandoque verbis utendum est. Sicuti ergo in Magistratu, parente atque præceptore, animus injuriandi non præsumi-

sumitur; *l. Injuriarum 13. §. 6. ibi: que jure potestatis a Magistratu sunt, ad injuriarum actionem non pertinent ff. d. Injuriis l. Prator edixit. 7. §. 3. ff. cod. l. sed & 5. §. ult. ibi: injuriarum quidem actionem non competere ff. ad L. Aquil.* Ita nec in Advocato, vel defensore animus injuriandi præsumi potest, quia & hunc officii necessitas excusat. *arg. l. Tutorem 22. ibi: Officii necessitas excusata esse debet ff. d. his que ut indigni.* Imo licet atrocius quid dixerit vel scripserit, attamen animus injuriandi abfuisse censendus est. *d. l. 7. §. 3. d. injur. ibi: non competit, etiamsi atrox fuerit. d. l. 5. §. ult. ff. ad L. Aquil. ibi: forma calcei cervicem percussit, ut oculus puero perfunderetur.* Hinc est, quod Advocati sæpius, sine sua culpa, male audiant, adversarius enim, in cujus præjudicium tendunt, quæ ab Advocato proferuntur, ut plurimum ægre audit, & credit advocatum adversarii sui in causa esse, quod victoriam non reportaverit. Imo clientes ipsi haud raro urgere solent, ut Advocatus adversario, ejusque patrono. convicia remittat, *Er sol ihm wieder was auff den Pels geben.* Si ergo talia negligat, causam ex debito non defendisse creditur, & sic sæpius contra voluntatem conviciis, ex officii necessitate uti necessum habet, sic missen öftters die Feder wieder Willen scharff spitzen. Modo non ultra, quam litis utilitas exoptulat, in conviciandi licentiam prorumpant, ut scribit Oldr. *Conf. 53. n. 3. Surd. L. 1. Dec. 89. n. 25.*

Imo alii eousque progrediuntur, ut Advocato permittant, in bona causa, ad convincendum adversarium fallaciis & deceptionibus uti. *Mynsing. Cent. 3. Obs. 6. Parlador. L. 1. rer. quot. n. 17. Tiraquell. in Præfat retract. n. 71. Covarruv. L. 1 Var. Resol. Tom. 2. Cap. 2. n. 1. sq. Umm. in proc. Disp. 2. tb. 8. Hillig, ad Donell. Lib. 18. Cap. 3. lit. llu. Winther in Parthen. lug. L. 2. Cap. 6. n. 5.* Lex enim ita detestatur mali-

malitiam, ut sicut clayus clavo traditur, ira litigiosam, malitiam, malitia tolli posse concedat. *Winther d. l. n. 5.* illud enim Virgilio:

- Dolus an virtus, quis in hoste requirat.*
in Can. Dominus 2. Caus. 23. qu. 2. approbatum, ibi: utrum
aperta pugna, utrum insidiis vincat, nihil ad justitiam interest.
 Imo trahunt huc illud Apostoli Pauli 2. ad Corinth. 12. vers. 16. ibi: *Diemeil ich türkisch war, habe ich euch mit Hinterlist gefangen.* Nec dolo facere videtur, qui fraudem excludit *l. cum pater 77. §. Titio fratri in fin. ff. d. Leg. 2. quæ in casibus singularibus firmare præsens propositum non finit.*
- 10 Sub fallaciis vero & deceptionibus comprehendi quoque poterunt convicia adversarii. Hinc est quod Ulpian. Proconsules monet, ut Advocatos patienter audiant *l. Nec quicquam 9. §. 2. ff. d. offic. Proconsf. ibi: circa Advocatos patientem esse Proconsulem oportet.*
- 11 His tamen similibusque parum moveor, ut affirmativæ subscribam sententiæ, quin potius negativam omni jure defendendam esse existimo. Quia conviciandi licentia contra octavum Decalogi præceptum, & contra præceptum juris naturæ, quod nemo sit lædendus, utpote quod præcipue concernit proximi vitam, & famam.
- 12 Nec non contra Rubricam ff. *Quod quisque juris in altero statuerit ut ipse eodem jure utatur.* Nemo autem benevolo animo audit convicia in eum projecta, ergo nec alios iis onerare debet. Injuria quoque delicti species est, quicquid vero in alterius contumeliã fit, vel dicitur, est injuria, *l. item apud 15. §. Generaliter vetuit Prator. 27. ff. d. Injur.*
- 13 *jur.* Id quod clare in *l. Quisquis 6. §. 7. ff. d. postul. dispositum.* Et in Constitutionibus Imperit repetitum, ut ex *Ord. Cameral. d. anno 1555. P. 1. Tit. Von der Advocaten und Procuratorn Amt §. 2. ibi: Es soll auch ein jeder Procurator Schimpff*

Schimpff: Wort vermeiden, und niemands, weder Mündlich
 noch Schriftlich schimpfren, sondern seine Sachen züchtig für-
 tragen. Constitutiones provinciales prætereo, præter 14
 Ordin. Provinc. Mecklenb. in cujus p. 1. Tit. 6. Von Advoca-
 caten idem dispositum §. Es sollen die Advocaten ibi: der
 Sachen wahre Nothdurfft mit Glimpff und Bescheidenheit
 setzen, alles Calumniirens, schmähens, schimpfrens und hitzigen
 Anstechens sich allerdinge euffern. Et §. die Procuratorn ibi:
 Auch Glimpffs und Bescheidenheit sich beleißigen, das Gericht 15
 der Gebühr respectiren, alles Calumniirens, schmähens,
 Schimpfrens und hitziger Anzüge gegen ihre Wiedertheile und
 dessen Anwalde sich euffern.

Ex qua geminata repetitione tanto clarius de mente 16
 Serenissimorum disponentium constat. Ad argumenta
 in contrarium adducta repono: & quidem ad l. 6. §. 1. C. d.
postul. distinguendum esse, an causa ipsa ita sit comparata,
 ut famam adversarii fugillet, sic verbis infamantibus,
 quantum causæ necessitas vel utilitas postulat, uti licet,
arg. d. l. 6. §. 1. ibi: quam litium postulat utilitas, v. g. si contra 17
 aliquem instituat actionem furti vel injuriarum, Advocatus
 verbis atrocitatem facti indicantibus uti non prohi-
 betur. Præter necessitatem vero & utilitatem causæ con- 18
 viciis uti non debet, uti in ipsa l. 6. §. 1. C. d. *postul.* in ver-
 bis sequentibus clare disponitur, ibi: *agant quod causa de-*
siderat, temperent se ab injuria. Ad Taciti aliorumque di- 19
 cta respondeo cum Procuro: Non spectandum est, quid
 Romæ factum, quam quid fieri debeat l. *Sed licet* 12. ff. d.
officio Præsid. Nec argumentum a Magistratu defumtum
 stringit, quia nec ipse Magistratus ab actione injuriarum
 est immunis l. *Nec Magistratibus licet aliquid injuriose facere*
 32. ff. d. *Injur.* ibi: *Injuriarum potest conveniri.*

Ad dubium n. 5. propositum respondeo: officii ne- 20
 cessi-

C

- cessitatem excusare Advocatum, si causæ necessitas vel utilitas verba duriora postulat, v. g. Si persona inhonestâ contra aliquem ut testis producat, advocatum excusat officii necessitas, si turpitudinem hujus testis detegat.
- 21 Simili ratione, si frater præteritus & turpis persona instituta sit contra *l. Fratres 27. C. d. inoff. test.* illius turpitudinem
- 22 necessario & utiliter monstrari potest & debet. Extra causæ necessitatem & utilitatem officio advocati minime congruit injuriosa contra adversarium proferre, uti probatum *n. 11. seq.* Nec congrue argumentum ab informatore duci potest ad Advocatum, quia illa modica correctio permittitur, non vero Advocato. Adeoque nec prætextu necessitatis, nec mandatum clientis moveat Advocatum injuriosa præter causæ necessitatem & utilitatem
- 24 proferre. Stryk. *in caut. contract. f. 1. c. 3. S. ult.* Nec illorum subscribo sententiæ, qui putant advocatum in bona causa uti posse dolo & fallaciis, *vid. n. 8.* quia non solus finis sufficit ad justitiam causæ, sed etiam media rite debent esse comparata, alias non minus peccat, qui rem justam facit injuste, quam qui injustum facit. Et plerique advocati credunt suas causas esse bonas, ergo plerumque fallaciis & mendaciis uti possent, & sic latus peccandi campus aperiretur. Bachov. *ad Tr. V. 1. Disp. 7. th. 3. lit. A. in fin.* Nec excusatio est, si quis injuste agere velit, quia adversarius quoque agit, quod justitiæ regulis conveniens non est.
- 25 Et hanc sententiam recte defendunt Gœdd. *ad l. 177. ff. d. v. s. n. 7. § 8.* Winther *in Part. litig. L. 2. Cap. 6. n. 7.* Carpzov. *p. 1. C. 1. def. 8. n. 6. seq.* Struv. *in Synt. jur. Civ. Exerc. 7. th. 8.* Joh. a Sande *ad l. 65. ff. d. R. 7.* Nec fundatum in jure nostro, quod malitia malitia repelli possit, utut enim paria delicta, mutua pensatione dissolvantur, *l. Viro atque uxore*

31
 64. der Advocaten Eyd. ibi: Darzu Heimlichkeit und Behelf, so sie von den Partheyen empfahen oder Unterrichtung der Sachen, die sie von ihnen selbst mercken werden, ihren Partheyen zum Schaden, niemand offenbahren. De qua materia, cum pluribus egerit Excell. Dn. Stryck. Vol. 3. Disp. 8. de Credentia revelat. Cap. 2. n. 26. sqq. eo me remitto. Mihi sufficit: licitum esse aliquando veritatem non revelare, nunquam vero licitum esse veritatem suppressere.

CAP. III.

DE

FORO ADVOCATI INIVRIANTIS.

SUMMARI.

A ctor adire debet Judicem competentem	n. 1. sq.	Quoties plura sunt fora, toties auctori datur electio	n. 17. seq.
Qualis Judex originis	n. 4. sq.	Licet actor provocetur ex l. Diffamari.	n. 19. seq.
Hodie hoc forum mutatur	n. 6.	Forum delicti competens.	n. 21.
Attamen non omnes cessant effectus originis	n. 8.	Etiam in delictis extraordinaria poena coercendis.	n. 24.
Advocati solent mutare originem	n. 9.	In injuria scripta locus insinuationis attenditur.	n. 25. seq.
Originis forum mutatum non presumitur.	n. 10.	An & absens hoc casu citari possit?	n. 27. seq.
Si non mutatum adhuc obtinet.	n. 11.	Advocatus in foro injuria insinuatæ conveniri potest.	n. 33. seq.
Forum domicilii competens & generale	n. 12. sq.	Licet sit absens.	n. 35.
In duobus locis quis potest habere domicilium	n. 14.	Vel in superiori judicio advocatus sit ordinarius.	n. 36.
Quid requiratur ad domicilium constituendum?	n. 15. sq.	Dubium removetur,	n. 37.
		Idem-	

*Idemque juris, si iudex de injuria
sibi illata penam urgeat. n. 38.*

possunt, licet nemo urgeat. n. 41.

Ex officio injurie advoc. puniri

*Forum deprehensionis non solet at-
tendi.*

sqq.

n. 45. seq.

Q Vicunque actionem in iudicio instituire constituit, ¹
probe secum perpendat, coram quo agere velit ju-
dice, si enim incompetentem adeat, & reus opponat ex-
ceptionem iudicis incompetentis, & tempus & operam &
expensas perdit. Gail. *L. 1. Obs. 34.* Carpz. *L. 2. Resp. 10.* Imo ²
quandoque causam perdit, si adeat iudicem prohibitum.
l. In criminali 5. C. d. Jurisd. cujus exempla apparent in
Auth. Statuimus C. d. Episcop. & Cleric. Cap. 12. X. d. for. com-
pet. Auth. Habita C. Ne filius pro Patre. Adde Quirin. Scha-
cheri *Colleg. Pract. ff. tit. d. Exception. fol. mibi 414. & mul-*
tis sqq. ubi hanc & alias exceptiones tractat per exceptio-
nes, replicas, duplicas, triplicas, & quadruplicas. Licet ³
in Camera Imperiali in dilatoriis non procedatur ultra
duplicam. *Ordin. Camer. Part. 3. Tit. 26. §. 2.* Hinc admo-
dum utile, imo necessarium est cognoscere, quale Rei
forum sit competens.

Utut vero Jure Romano forum originis admodum ⁴
sit generale, ut in eo omnis actio contra aliquem institui
potuerit, *l. 6. pr. ff. ad Municip. l. 1. C. d. Municip. & Origin.*
licet impetrato rescripto Principis, domicilium alio ⁵
transfulerit, *L. ult. C. d. Municipibus* adeoque immutabile
fuerit, *l. 4. & 5. C. d. Municip. & Origin. d. l. 6. pr. ff. ad Mu-*
nicip. excepta femina, quæ nubendo sequitur domicilium
mariti, ut forum originis amittat, *l. 38. §. 3. ff. ad Municipal.*
ibi *unde originem trahit, non cogi muneribus fungi.* Quod et-
iam secundo matrimonio mutant *l. ult. C. d. Incol.* Hodie ⁶
tamen, quando liberi sibi certum domicilium in alio loco
eligunt, cessat forum originis quoad jurisdictionem &

plerosque effectus, scil. quoad honores, munera, jus successione in mobilibus, in his enim omnibus cessat effectus fori originis, postquam civis originarius alio domicilium transtulit. Gail. *L. 2. Obs. 36. n. 7.* Zanger. *d. Except. p. 2. Cap. 1. n. 76.* Cothm. *Vol. 2. Consil. 73. n. 38.* Mev. *part. 3. Dec. 71. n. 2.* Struv. *in Synt. Jur. Civ. Exerc. 9. th. 19. ibique alleg.* Steph. *d. Jurisd. l. 1. Cap. 28. n. 61.*

8 Notanter vero scripsi, quoad plerosque effectus, nam nec hodie omnem effectum fori originis cessare, gravis sententia pœnæ capitalis contra Dn. Patkul lata & anno 1708. in Polonia executioni mandata, ut & sententia contra Dn. Peikul in Svecia lata, exemplis sat tristibus probarunt. Reverentia enim patriæ debita, adhuc manet salva, licet quis forum mutasset, ut in terminis docet

9 Herold. ad *Langii process. Cap. 33. n. 27.* Cum vero quoad præsentem materiam, advocati ut plurimum certum sibi domicilium constituere soleant, ergo si a loco originis sit diversum, in eo Advocatus injurians conveniri non potest. In dubio tamen forum originis mutatum non præsumitur. Mev. *P. 3. Dec. 71.* Engelbrecht *ad ff. tit. d. Judic. §. 10.* Cothm. *Vol. 2. Consil. 73. n. 41. ibique alleg.* Struv. *Synt. Jur. Civ. Exerc. 9. th. 19. ibique alleg.* adeoque affirmanti mutationem incumbit probatio. Lauterb. in *Colleg. ff. tit. d. Judic. §. 43.* Struv. *d. th. 19. in fin.* Zanger. *d. Except. p. 2.*

10 C. *1. n. 10. § 99.* Quoties vero mutatio fori originis non probatur, roties adhuc obtinet forum originis. Brunnem. *ad L. 33. ff. ad Municip. illustr.* Dn. de Lyncker *Dec. 1246.* Dn. Præses in *Synops. tit. d. Jud. n. 12.*

12 Secundum forum advocati injuriantis est forum domicilii, in hoc enim omnis actio sive sit realis, sive sit personalis, contra aliquem institui potest, Lauterb. in *Colleg. ff. tit. d. Judic. §. 46.* Brunnem. *ad l. 19. ff. de Judic. n. 29.*

Carp-

Carpzov. *in Proc. Tit. 3. art. 1. n. 46. seqq.* Struv. *in Synt. jur. Civ. Ex. 9. th. 35.* Paurmeist. *d. jurisd. Lib. 2. Cap. 9. n. 113.* Adeoque Advocatus injurians in foro domicilii conveniri potest, *L. 1. C. ubi d. Crimin.*, five contra eum agatur civiliter five criminaliter; Umm. *in proc. Disp. 4. n. 12.* five agatur contra eum per modum accusationis, five agatur per modum inquisitionis, magistratus enim domicilii de delictis alibi a cive commissis inquirere & cognoscere potest. *Mev. p. 4. Dec. 176. n. 5. seq. & part. 5. Dec. 299. n. 1. seq.* *Consil. Marpurg. Vol. 1. Consil. 16. n. 43.*

Cum vero contingere possit, ut quis in duobus civitatibus habeat domicilium, per *L. Labeo 5. l. Assumptio 6. S. 2. & l. ejus 27. S. 2. ff. ad Municipal.* si scilicet animum habeat, in utraque Civitate commorandi, vid. pluribus *Carpzov. L. 2. Resp. 24. n. 3. Gail. L. 2. Obs. 35. n. 8. Tiraquell. d. Nobil. Cap. 37. n. 131. Stephan. d. Jurisd. L. 1. Cap. 28. n. 51.* quod tamen difficile *d. l. 27. S. 2. ibi: licet difficile est.* ad domicilium enim constituendum non sufficit sola habitatio, sed requiritur, ut hoc animo fiat, quod ibi subsistere velit, donec quid avocet. *L. Cives ibi: non sit discessurus, si nihil avocet C. d. Incolis.*

Nec sufficit, si quis in aliquo loco focum & ignem teneat, Germanis: *Eigen Rauch, Feuer und Licht halten*, ut pluribus docet *Zanger d. Except. part. 2. Cap. 1. n. 16. seq.* Quia sola domus possessio, quæ in aliena Civitate comparatur, domicilium non facit. *l. Libertus 17. S. 13. ff. ad Municipal. l. cum neque 4. C. d. Incol.* Si tamen de animo, in utroque loco domicilium constituendi, certo constat, actori electio conceditur, in quo loco contra advocatum injuriantem agere velit. *Struv. in Synt. Jur. Civ. Exert. 9. th. 26. in fin. Zanger. de except. part. 2. Cap. 1. n. 95. Hillig. ad Donell. Lib. 17. Cap. 12. lit. G. Matth. Stephan. d. Jurisd. L. 1. Cap.*

- 18 *Cap. 28. n. 89.* Imo hæc regula generalis est: quoties reus in pluribus locis, licet ex diversis causis, fortietur forum, attamen electio datur actori, in quo loco velit agere, dicti DD. Hinc commendat excell. Dn. Stryck *in Introduct. ad prax. Cap. 1. §. 30. in fin.* actori, ut commodissimum sibi eligat forum, rei tamen competens. Id quod etiam in eo casu locum habet, si quis ex L. Diffamari, vel L. Si contendant cogatur ad agendum, præcise agere non tenetur, sed sufficit, si in alio foro rei competente actionem illam instituat, ad quam ad agendum fuit coactus. Rhetius *in Instit. jur. publ. Lib. 4. Tit. 12. §. 9. & 10.*
- 19 Herold. *ad Lang. process. Cap. 31. n. 26.* Ita ut nec exceptio præventionis, nec exceptio connexitatis causæ, actorem in alio rei foro agentem repellat. Herold. *d. l. n. 27.* Zanger. *d. Except. part. 2. Cap. 13. n. 14. seq.* Ubi con- & dissentientes adduxit. Gail. *L. 1. Obs. II. n. 3.* cujus tradita repetit Grævæus *L. 1. Conclus. II. n. 3.*
- 20 Tertium forum Advocati injuriantis est forum delicti, seu illatæ injuriæ locus. Nam in delictis attenditur & locus inchoati & consummati delicti *l. 1. C. Ubi de Crim. Brunnem. in process. Inquis. Cap. 3. n. 14.* Engelbrecht. *ad ff. tit. d. judic. tb. 15.* Si v. gr. Titius in confinio Ducatus Mecklenburgici steterit, & occidat Mevium scelopeti ejectione, qui in confinio Ducatus Pomeranici steterit, & judex terræ Mecklenburgicæ & judex Pomeranicus, inquirere in delictum potest. Ekholz. *ad ff. tit. d. Accusat. §. 4.* Fransk *ad ff. tit. d. judic. n. 41.* Lauterb. *in Colleg. ff. eod. tit. §. 50.*
- 21 Simili ratione, si quis in hoc loco virginem rapiat, & in alio loco stupret, uterque locus est delicti commissi. Brun-
- 22 nem. *ad l. 1. C. Ubi de Crimin. n. 18.* Id tamen moneo, jure Romano, hoc jus non restringi ad crimina capitalia, sed

fed etiam in illis, in quibus obrinet pœna extraordinaria, Judex tam inchoati, quam consummati delicti inquirere, & delinquentem punire potest. *l. 1. C. ubi d. crimin. ibi: aut extra ordinem coërcentur.* Multi tamen Doctores statuunt in injuria scripta non esse attendendum locum injuriæ scriptæ, sed locum ubi injuriosa scriptura insinuata. Berlich. *Dec. 181. n. 1. ibique præjud. ibi:* Und in diesem Fall nicht der Ort da das Schreiben verfertiget, sondern dahin es gerichtet, anzusehen. Rectius tamen hæc sententia restringitur ad actiones civiles, si scilicet agatur ad interessè privatum, ut probe observat Lauterb. in *Coll. ff. tit. d. Judic. §. 50. de quo casu etiam loquitur præjud. Berlichii.* Alias contraria foret *d. l. 1. si scilicet agatur ad pœnam extraordinariam, quod Jure Romano jam tum permissum fuit, per clar. text. in l. fin. ff. d. Priv. delict. et l. fin. ff. d. furt.*

Similis fere quæstio: an contra absentem agi possit in loco delicti, si delinquens absens sit? & omnes affirmant, si citatio delinquenti præsentem adhuc in loco delicti sit insinuata. Theodoric. in *Colleg. Crim. Cap. 4. aph. 3. n. 6. ibi: modo priusquam reus inde aufugiat, ipsi citatio ibidem sit insinuata;* Rauchbar. *p. 1. qu. 50. n. 10. Berlich. Dec. 162. n. 7. et ult.*

Idemque sentiunt de delictis gravioribus, licet citatio delinquenti non sit insinuata, Carpz. *qu. 110. n. 47. Philip. ad Dec. Elect. Sax. 89. n. 17. Zanger. d. Except. p. 2. Cap. 1. n. 201. Herold. ad L. process. Cap. 33. n. 81. in fin.* Quod praxis quotidiana confirmat. In levioribus vero delictis hodie communiter desideratur, ut citatio præsentem delinquenti fuerit insinuata, alias absens non citatur. Carpz. *L. 2. Resp. 26. Zanger. d. Cap. 1. n. 200. seq. Berlich. Dec. 162. n. 7. ibique præjud. Herold. ad Lang. proc. Cap. 33. n. 82.* Quæ sententia ab Elect. Saxonie *Decis. 89. confirmata est, ibi:*

D

280

Wosern Er aber daselbst weder angeessen ist, noch angetroffen
 wird, so mag Er auch mit Bestande Rechtens, in injurien oder
 andern Privat-Sachen, wegen der NB. incompetens alda
 nicht in Anspruch genommen, noch einige inquisitiones &c.
 30 angestellet werden. In puncto juris Romani verior sen-
 tentia, quod absens quoque in leviori delicto conveniri
 possit in loco commissi delicti *l. Absentem. s. pr. ff. d. pœn.*
ibi: Adversus Contumaces, etiam absentes pronunciari oportet, secundum morem privatorum judiciorum. Auth. qua in
provincia C. Ubi d. crimin. vers. eo autem absente. Quam
 sententiam contra Carpz. tuetur Brunnem. *ad d. l. s. n. 4.*
seq. notando: in argumentis Carpzovii, in hac quæstione,
 31 non apparere robur. Eandem sententiam Brunnemanni
 probat Gastel. *in specul. jur. Univ. Cap. 4. n. 52.* Et con-
 firmatur ex doctrina ipsius Carpz. quam adducit *Dec. 191.*
n. 19. seq. quam etiam probat Herold. *ad Langii proc. Cap.*
 32 *33. n. 83.* Si enim judex foret incompetens, ut quidem
 Serenissimus Elector Saxonix *Decisione 89.* decrevit, ad
 eum delinquens non posset remitti hoc effectu, ut judex
 incompetens invita parte, in causa procedat, omnia enim
 nulla sunt, quæ Judex decernit incompetens. *l. fin. ff. d.*
Jurisd. Stryck. in Introd. ad prax. Cap. 1. §. 30.
 33 Verum in hisce Generalioribus me ulterius detinere
 instituti prohibet ratio. Sed in specie de advocato inju-
 riante moveo quæstionem: An in foro insinuatae injuriæ
 puniri possit, si alias ejus forum ordinarium in eo loco
 non sit? Quod affirm. ex fundamentis antea relatis, fo-
 rum scil. injuriæ scriptæ esse in eo loco, in quo injuria
 34 scripta est insinuata. Accedit, milites in judicio militari
 conveniri de delicto militari *l. 2. C. ubi d. ratiocin. tam*
publ. quam priv. agi oport. quibus Advocati comparantur,
 & quia ex actis principalibus, propter connexionem me-
 lius

lius iudici constare poterit, an Advocatus, & quomodo puniendus sit. Testis quoque in eo iudicio fortitur forum, in quo delinquit *l. Nullum 14. C. d. Test.* Cujus legis argum. admodum conveniens in nostro casu. Et hæc sententia est communis & probatur Tilemanni, de Benign. in *Syntagm. Decis. 3. Decad. 2. Not. 10. n. 18.* Brunnem. ad *Auth. Qua in provincia C. ubi d. Crimin. n. ult. § ad l. 13. ff. d. Injur. n. 11.* Hahn. ad *W. tit. d. Injur. n. 13. ad vb. etiam si cedi.* Mev. *P. 5. Dec. 374. n. 5.* Gastel. in *specul. jur. Cap. 6. n. 1.* Coch. in *Prax. for. Germ. p. 1. c. 2. §. 29.* Herold. ad *Langii Proc. Cap. 20 n. 106.* Freher. *d. existimat. L. 3. Cap. 13. n. 3. seq. § Cap. 8. n. 14. seq.* Ruland. *d. Commiss. part. 4. Lib. 7. Cap. 6. n. 11.* Cui sententiæ subscribunt etiam illi, qui alias in privatis delictis contra absentem non agnoscunt forum, ut *Carpz. L. 2. Resp. 27. per tot. Philip. ad Dec. Elect. Sax. 89. Obs. 2.* Nec refert, quod Advocatus absens sit, *Philip. ad Dec. Elect. Sax. 89. Obs. 2. n. 12.* ibi: *non obstante, quod ibi non reperiantur, nec domicilium habeant.* Mev. *p. 5. Dec. 374.* Martin. ad *Ord. Jud. Saxon. Tit. 1. §. 1. n. 74.* Nec id prodest

advocato injurianti, quod in suprema curia Principis sit Advocatus, si enim advocati munus, coram iudice inferiore subeat, & injurias proferat, sive in scriptis, sive dictis, inferioris iudicis Jurisdictionem prorogasse censetur. *Frider. Müller. in pract. rer. for. Resol. 54. n. 7. ibique præjud.* Dictis quidem adversari posset præj. quod adducit *Herold. ad Langii proc. Cap. 33. n. 82.* ubi Advocatus injurias contra aliquem dixerat, ibi: *Hat ein Advocat sich ziemlicher scharfen, injuriösen, und verfleimerlichen Reden wieder euch vernehmen lassen &c.* nihilominus in loco dictarum injuriarum conveniri non potuit. Repono enim Advocatum extra iudicium adversus aliquem injurias protulisse, non in iudicio. Hoc enim certum, quod Advocatus, si forte

in foro alieno causam defendat, extra hanc causam, quam defendit, foro extraneo non subiciatur. *Mev. p. 5. Dec. 297.*

- 38 n. 1. An vero Advocatus injurians, coram judicio, in quo injurias protulit, comparere teneatur, si Judex ipse prætendat, se injuria esse affectum, & hinc punire intendat advocatum? Affirmativa communiter recepta, quod scilicet. judex injuriam sibi, ut judici illatam, ipse punire possit. *Gail. L. 1. Obs. 39. n. 2. seq. Hahn. ad W. tit. d. Injur. n. 6. ad verba. Quin & Magistratus. Carpz. Qu. 95. n. 85. seq. Berlich. p. 5. Concl. 66. n. 39. Mev. p. 5. Dec. 323. Schrader d.*
- 39 *Feud. part. 10. sect. 1. n. 110.* Ubi hoc applicat ad Dominum feudi, si illi a duobus Vasallis litigantibus injuria fuerit illata. Quia hoc casu non tam suam, quam publicam causam vindicare videtur. *Gail. d. Obs. 39. n. 3. Mev. d. Dec. 323. n. 5. Carpzov. qu. 95. n. 86.* Quod si ergo talis Judex non sit suspectus, incompetens dici non potest,
- 40 quia locus delicti tribuit jurisdictionem. Sic Nobiles Jurisdictione superiore gaudentes sæpius contra fures, qui proprias Nobilis res vel abstulerunt, vel auferre conati sunt, inquisitiones instituere videmus. Et Nobilem vi Jurisdictionis, in propriam uxorem adulteram, prævio processu, & petita sententia a Jctorum Collegio, pœnam decernere posse præjud. probat Dn. Stryck. *in Us. Mod.*
- 41 *ff. tit. d. jurisd. §. 29.* Adducta tamen sententia de Magistratu vindicante injuriam sibi illatam Brunnem. *ad l. 10. ff. d. Judic. n. 2.* periculosa videtur, hinc suadet, ut Judex consilium peritorum petat, ne affectibus suis quid dedisse videatur. Imo communiter hæc tria requirunt: (1) ut injuria sit notoria; *Hahn. ad W. d. l. n. 6. ad verba: Quin & (2) ut Judici sit illata ut judici; (3) ut pœna sit arbitraria, seu non nimis dura. Carpz. Qu. 95. n. 88. & L. 6. Resp. 97.*
- 42 n. 13. *seqq. Gail. d. Obs. 39. n. 3. seq.* Alii vero in pœna arbitraria

traria Judicem pœnam dictantem non admittunt. Farin. *Qu. 17. n. 45. & Qu. 21. n. 130.* Roland. a Vall. *Vol. 2. Conf. 48. n. 16.* Menoch. *Consil. 403. n. 1.* Quam sententiam probare quoque videtur Grævæus ad Gail. *L. 1. Concl. 39. n. 14.* Qui etiam nobis contrarius est, si injurians judicis jurisdictioni non sit subjectus, sed alterius fori, Græv. *d. l. n. 20. in fin. & n. seq.* quem sequitur Carpzov. *L. 6. Resp. 97. n. 10.* quod miror. A communi tamen sententia non recedendum, utpote quæ Jure Canonico fundata *Cap. 1. d. pœn. in 6to* ibi: *pro injuria hujusmodi (dummodo existat notoria,) propria auctoritate punire.* Quam etiam approbavit Elector Saxonix in Dec. supra alleg. 89. *in fin.* ibi: *Es wäre denn einer contemplatione & intuitu officii injuriiret. Quæ etiam haud obscure probatur ex l. Observandum 19. ibi: sed contemni non patiatur ff. d. offic. Præsid.* Si igitur Advocatus exterus injuriam judici, in judicio, ut judici inferat, a judice puniri potest, nec impedit absentia seu existentia in alieno territorio, ut in terminis docet Martin. *ad ordin. judic. Sax. Tit. 1. §. 1. n. 74. in fin.*

Si vero Magistratui ut parti, in judicio, adversæ injuria illata, Magistratus eam solus vindicare nequit, quo tendit præj. Carpz. quod adducit *Lib. 6. Resp. 97.* Quia tunc non ut judex, sed ut pars litigans consideratur.

Denique forum deprehensionis moribus forum est legitimum in delictis. *Mev. part. 4. Dec. 176. n. 1.* ibi: *Quando ex causa delicti triplex forum competens per jura mundi est redditum, nempe ubi delinquitur, ubi Reus domicilium habet, & ubi reperitur.* maxime cum hodie remissiones delinquentium sint urbanitatis. Carpz. *Qu. 110. n. 54.* Stryck. *in Us. Mod. ff. Tit. d. Judic. §. 26.* Richt. *Dec. 15. n. 3.* Ita tamen, ut judex peregrinum puniat juxta leges & statuta

loci, ubi delictum admisit, non vero juxta statuta loci deprehensionis. Ziegler. *d. Concl. 15. §. 47.*

46 Verum cum judex deprehensionis non nisi in gravioribus delictis in alio loco commissis inquirere solet, Ziegler. *d. offic. judic. Concl. 15. §. 46.* nec ullum mihi, penes Doctores pervolutos, reperire casum licuerit, quod judex deprehensionis advocatum ad poenam vocaverit; quod in alio judicio injurias protulerit, hinc pluribus hoc forum inquirere non lubet, sed ad ipsam poenam nunc progredior.

CAP. IV.

DE

POENA ADVOCATI INIVRIANTIS.

SUMMARIA.

I N Judicio non admittende sunt injurie. n. 1. seq.	Sententia tamen stricte interpretanda. n. 18. seqq.
Advocatus injurians punitur, quando injuriosa delere tenetur. n. 6. seq.	Quando relegatio decernitur. n. 25.
Quando judex injuriosa delet. n. 8. seq.	Vel infamia n. 26.
Quando multa ei imponitur. n. 13. seq.	Vel poena criminalis. n. 27.
Vel carceri includitur. n. 15.	An Vasallus advocatus contra Dominum feudi, amittat feudum? n. 28. seq.
Vel ad Palinodiam vel deprecationem condemnatur. n. 16.	An donatarius donationem? n. 33. seq.
Vel suspenditur vel removetur. n. 17.	An Advocatus injurians puniri possit sine novo processu? n. 38. seq.
	An licet adhuc durante n. 41.
	Quando poena sit mitior. n. 42. seq.
	Per

Per judicium injuriis aditum patere non debere, rectis-
 6to constituit, quia in judicio jus & justitia administrari
 & coli debet, non peccari contra jus. *arg. l. 1. §. 1. ff. d.*
Just. & jur. ibi: cujus nos sacerdotes appellet. Injurix vero 2
 & convicia sunt delicta; *per tot tit. Inst. & ff. d. Injur.* male
 ergo leges, pro suis clientibus invocat, qui contra eas
 committit, Tryphonin. *l. Auxilium 37. in fin. ff. d. Minor.*
 Nec juvando clientes, alios offendere debent, imo con- 3
 vicia non profunt, sed nocent clientibus & ipsi advocato,
 si enim adversarium conviciis onerent, longe difficilior
 fiet transactio, quæ tamen quandoque bonis verbis, felici
 obtineri potest successu, si Adversarii advocatum injuriis
 & conviciis pungat, sæpe vel gravioribus injuriis onera-
 tur juxta vulgatum illud: Wie man ins Holz schreiet, so 4
 schreiet es wieder heraus, licet hunc morem non probem,
 sæpe nova contra injuriantem instituitur actio injuria-
 rum, & sic lis ex lite oritur. Quod si judicem injuriosis
 invadat verbis, hujus amittit favorem, ut non male di-
 xerit, quisquis dixerit:

Perdunt sæpe bonam furor & convicia causam.

Et vel se, vel clientes in calamitates inducunt: Klock, *Vol. 5*
4. Consil. 69. n. 22. in fin. seque cum dedecore profituunt.
 Cum vero malos non tam virtutis amor atque gloria,
 quam imminens pœna deterreat, hinc jura nostra Advo-
 catum injuriantem non sine pœna dimiserunt.

Et prima quidem pœna, eaque levissima est: *si scri- 6*
pta injuriosa, advocato injurianti restituantur cum mandato: ut
injuriosa deleat. Eo modo judices uri solent, quando prima
 vice, aliqua, quæ pungunt adversarium, ejus advocatum
 vel judicem, proferuntur, non tamen graviores sunt injuria,
 & quando metuit judex, ne ad graviores injurias partes
 per-

7 perveniant. Et hoc casu pro emendatione scripti injuriosi honorarium petere nequit. *Ord. Camer. Imper. p. 1. Tit. 52. von Straff der Advocaten. ibi: Und Ihm dafür nichts tariret. ex quo Tit. 52. patet, quod publica quoque rejectio inter pœnas referatur, & major quam si privatim reddatur advocato emendandum.*

8 Secunda levissima pœna priori fere similis est, quando judex ipse verba injuriosa delet, quo modo uti solet, quando causa celeriore expeditionem requirit, & unum alterumve epitheton tantum injuriosum videatur. Dubitari quidem poterat, an judex ipse, producta & scripta advocatorum corrigere & mutare possit, siquidem judex illa quidem, quæ in jure consistunt, supplere potest per *Rr. C. ut quæ desunt advocatis partium, judex suppleat.* non vero quæ in facto consistunt *l. Cives n. C. d. Appellation. vid. plur. Carpzov. p. 1. C. 25. d. 1. & Mev. p. 1. Dec. 87. Martin. ad Ord. judic. Saxon. Tit. 1. §. 1. n. 110. seq.* Verum si judex verba tantum injuriosa deleat, salvo sensu, nihil in facto mutat vel supplet, hinc & pars, & Advocatus injurians hanc humanitatem, non acerbo sed benigno suscipere
 10 debent animo. Quod si vero advocatus officium judicis invadat & denegat ei facultatem in tali causa procedendi, vel judicandi, tunc judex non adhibeat traditos hosce duos modos, ne exceptionem incompetentis vel deficientis jurisdictionis, sine cognitione, partibus denegasse videatur, sed vel adversam partem vel fiscalem super hac exceptione audiat, vel per modum decreti se competentem pronunciet *l. 5. ff. d. Judic.* vel aliis legitimis remediis
 12 se suamque jurisdictionem defendat. Sic in Consistorio Advocato fisci junctum, ut contra partem & advocatum agat, qui Serenissimo in causa stupri spe matrimonii illati, in scriptis denegaverant jus, in Consistorio cognoscen-

gnoscenti, si causa concernat rusticos & homines proprios Mecklenburgicos. In Causa B. d. Pl.

Tertius modus coercendi advocatum injuriantem ¹³ est multa pecuniaria, in Recept. Imp. & hodierna praxi potissimum fundata. In *Ord. Cam. Imp. Part. 1. Tit. 52.* minima poena pecuniaria, ibi: Einen Gulden zu Straff geben. est unius floreni, qui continet $\frac{2}{3}$ thaleri. In Saxonia & plerisque Judiciis, hodie quinque vel decem thaleri ditantari solent. Nicol. in *proc. p. 1. Cap. 6. n. 9.* Quandoque ¹⁴ tamen poena ad 50. vel 100. florenos vel thaleros extendi solet. Carpz. *L. 3. Resp. 5. n. 36* ibi: Und seyn die Advocaten ohne Weitläufftigkeit und injurien bey Vermeidung 100. fl. Straffe der Partheyen Nothdurfft vorzubringen pflichtig. Quod respicit *Ord. Cam. Imp. Tit. 52.* ibi: Mit hoher Geld-Pön zu straffen. Fabric. *ad Mynsing. Cent. 5. Obs. 53.* ibi: *Advocatis injuriosa scripta proferentibus, saepe marca auri puri persolvenda, injuncta fuit.*

Quarta poena est condemnatio ad carcerem, *d. Ord.* ¹⁵ *Cam. Imp. Tit. 52.* ibi: Mit Strickung etlicher Tage in einem Gemach, so dazu verordnet, zu bleiben. Ex quibus, & sequentibus tamen verbis, apparet, quod in honestiori hypocautio constringendi sunt Advocati, nisi delicti gravitas, graviolem quoque urgeat carcerem.

Quintus modus est Palinodia vel deprecatio, digni- ¹⁶ tas enim non praebet immunitatem injuriandi, nam & Comes ad recantationem in propria persona faciendam condemnatus est, teste Finckelth. *Obs. postb. 16. n. 9.* De- precatio vero non est adeo odiosa ut recantatio. *Mev. p. 6. Dec. 88. Brunnem. ad l. s. ff. d. Injur. n. 4.* adeoque in injuriis non adeo gravibus decerni debet.

Sexto quandoque decernitur advocato injurianti ¹⁷ suspensio vel remotio ab officio, & interdicatur Advoca-
tura

- tura per *Ordin. Camer. Imp. p. 1. Tit. 52. §.* Und über ibi:
- 18 Zeitlicher oder gänzlicher Entsetzung seines Amtes. Verba autem sententiæ remotionis accurate consideranda & strictè interpretanda sunt. Quibus enim advocacionibus in quinquennio interdictum est, post quinquennium pro omnibus postulare non prohibentur. Papinianus in *l. Imperator. 8. ff. d. postul.* Et quando in sententia exprimitur, quod Advocatus apud se Magistratum, advocacionem præstare non debeat, apud successorem ejus, advocacionis munus vicissim subire non prohibetur per *l. Puto autem. 6. in fin. ff. d. postuland.* Ex eodem fluit principio,
- 20 quod advocatus in uno judicio remotus, in alio Judicio advocati officio fungi possit *l. Ex ea causa 9. ff. de postuland.* Quia spes emendationis adhuc superest, qui enim semel punitus, ille cavere se præsumitur, ne in idem denuo incidat delictum.
- 21 Ex dictis prolixum movetur dubium a Doctoribus: an advocatus remotus, consiliis & scriptis litigantibus inservire possit? Negat Umm. in *process. Disp. 2. n. 26.* plerique Doctores in mitiorem inclinant sententiam, & advocatum remotum admittunt Wesenb. *ad ff. Tit. d. postul. n. 5.* ibique Hahn. Brunnem. *ad L. 6. ff. d. postul. n. 2.* Laurerb. in *Colleg. ff. cod. Tit. §. 15.* Tabor. *ad W. Disp. 9. q. 7.*
- 22 Quorum sententiam admitto, si Judex in sententia dixerit: Der Advocat soll nicht mehr vortreten. Non admitto, si dixerit: Er soll gar nicht mehr advociren weder Judicialiter noch extrajudicialiter. Cujus exemplum refert Gylman. in *Symphor. Supplic. Camer. Tom. 2. part. 2. Vol. 14.*
- 23 Dicta hactenus generaliter limitanda sunt, nisi advocatus cum infamia fuerit remotus arg. *l. Ex ea 9. ff. d. postul.* ibi: *que infamiam non irrogat.* Advocatorum enim officium admodum est honorabile, *l. Advocati 14. C. d. Advocat.*

vocat. I. Ergo infamis non potest esse advocatus l. 1. §. 6. 24
ff. d. postul. ubi plures recensentur, in dubio tamen infamia advocato injurianti non videtur illata, licet ei ob convicia aliqua poena sit imposita, quicquid enim in sententia puniente advocatum diserte non est expressum, id regulariter non continetur. *dd. text.* Quam sententiam praxis quotidiana firmat, quia advocatis ob convicia saepius multa imponitur, qui tamen eo nomine a munere advocatorum non arcentur.

Septima poena quandoque est relegatio, si gravis sit 25
 injuria, quae olim Brunswigæ O. decreta, quam tamen raro dicuntur solent iudices.

Octava est infamia, l. *Quisquis* 6. §. 1. C. d. *postul. ibi*: 26
opinionis suae imminutionem patietur, quae verba communi interpretum consensu de infamia interpretantur. Berlich. p. 1. *Concl.* 9. n. 23. Nicol. *in proc.* p. 1. *Cap.* 6. n. 9. pag. mibi 69. *Winther in partben. litigios.* L. 1. *Cap.* 7. n. 14.

Nona poena quandoque erit corporalis vel capitalis, 27
 si scilicet tam graviter injuriis peccet, ut alius quoque poenam corporalem vel capitalem luat. Vid. l. *un.* C. d. *famos. libell. Auth. sed novo* C. d. *Episcop. & Cleric.* Carpzov. p. 4. C. 43. *def. ibique alleg.*

Decimo advocatus injurians, si Vasallus, & injuriis 28
 afficiat Dominum feudi, feloniam committit, adeoque feudo privandus est. 2. F. 33. §. 1. juncto 2. F. 24. §. 2. Graviter quidem Doctores dissentiunt, an advocatus ex eo solo, feudo privandus sit, quod contra dominum advocati sustineat officium? Vid. Rosenthal. *d. feud. Cap.* 10. *Concl.* 35. *Affirm.* defendit Christin. *Vol.* 2. *Dec.* 99. n. 34. Hahn. *ad W. tit. d. postuland.* n. 5. *ad v. Vasallo.* Umm. *in proc. Disp.* 2. n. 28. propter reverentiam domino feudi debitam 2. F. 6. Alii distinguunt: an ex liberrima voluntate 30
 nullam
 E 2
 advo-

- advocati officium contra dominum suscipiat, & tunc eum feudo privari, non, si officii necessitate coactus sit. *arg. l. 5. §. 13. & l. 22. ff. quib. ut indign. Zafius d. feud. part.*
- 31 *10. n. 42.* Et ultima quidem sententia certa, hinc bene sibi prospiciunt advocati, si superioris mandatum expectent, ut causam contra Dominum suscipiant. *Gail. L. 1.*
- 32 *Obs. 88. n. 5.* Verum generaliter dixerim Vafallum advocando contra dominum, si modeste fundamenta sua proferat, feudo non esse privandum, quia nullam continet injuriam, si quis justam defendat causam. *arg. l. 13. §. 1. ff. d. injur.* Et hanc sententiam in curiis feudilibus receptam esse testatur Tabor *ad Wesenb. Disp. 9. Qu. 6. Lauterb. in Coll. ff. tit. d. postul. §. 14.* Causam criminalem excipio 2. *F. 33. §. 1.* ne sanguinem Domini sitire videatur.
- 33 Similis fere quæstio: An donans ab advocato donatario donationem revocare possit, si hic contra donantem advocati sustinuerit officium? quod etiam affirm. *Gail. L. 1. Obs. 88. n. 6. Bachov. ad Tr. Vol. 1. Disp. 8. th. 2.*
- 34 *lit. G.* Negativa verior, quia hæc causa in *l. ult. C. d. revoc. donat.* non continetur, & qui honeste suo fungitur officio, nemini facit injuriam, idque mecum sentiunt Perez. *ad C. d. Postul. n. ult. Lauterb. in Colleg. ff. tit. d. postul. §. 14.*
- 35 *Esbach. ad Carpz. p. 1. C. 1. def. 21.* Cum ne quidem advocatus puniendus sit, si in justa causa, modeste, contra Magistratum præstet patrocinium. *Carpz. p. 1. C. 1. def. 21. Mev. p. 1. Dec. 155. Nicol. in proc. p. 1. cap. 6. n. 9. f. 71. Lauterb. in Coll. ff. tit. d. postul. §. 13.* Longe majori autem vinculo subditus obstrictus est magistratui, quam donatarius donatori. Si vero donatarius contra donantem vel Magistratum gravioribus injuriis utatur, quin donatione privari, *d. l. fin. C. d. revoc. donat.* & subditus puniri possit nullus

nullus dubito, quo etiam collimat limitatio DD. quando ³⁷
 docent, donatarium advocatum tum donatione privari, si
 dolose contra donantem verba faciat, & ei grave hac rati-
 one damnum inferat. Zœf. *ad ff. tit. d. postul. n. 5.* Perez.
ad C. eod. tit. n. ult. add. Brummem. *ad l. 10. ff. d. postul. n. 4.*

Lustravi hæcenas varias advocati injuriantis pœnas, ³⁸
 nunc restat videndum; quo tempore de injuriis prolatis
 puniri possit, an statim, sine novo processu? quod com-
 munitè affirm. Mev. *p. 5. Dec. 374. n. 5.* ibi: *neque opus, ut*
ordinarius instituat processum. Winther *in Partben. litigiosf.*
L. 2. cap. 7. n. 15. ibi: *Et injuriantes se invicem statim, in*
conspectu, arbitrarie puniri. Frideric. Müller. *in prax. forensf.*
March. Resolut. 54. n. 6. ibi: *sine novo processu.* Carpz. *L. 2.*
Resp. 62. n. 12. & L. 3. Resp. 5. n. 34. ibi: *iisque statim pœnam*
arbitrariam dicitur. Quam sententiam praxis quotidiana
 firmat, sæpius enim advocati propter injurias puniuntur
 in sententia, licet advocati specialiter ad audiendam sen-
 tentiam in sua causâ, non sint citati. Cum tamen jure
 communi, sententia contra non citatum lata, ipso jure sit
 nulla *L. 1. §. 1. ff. d. feriis. l. De unoquoque 47. ff. d. Re ju-*
dic. l. Ea que 7. C. quomodo & quando judex. Clement. sepe S.
sententiam de V. S. Carpz. *L. 6. Resp. 117. n. 6.* Ratio vero ³⁹
 hujus specialitatis, quod advocati separatim non citentur
 ad audiendam sententiam in puncto injuriæ illatæ, est,
 quod considerentur ut personæ accessoriæ, quæ ut pluri-
 mum præsentès adesse solent partibus in audienda sen-
 tentia. Si vero non adsint, petere tamen solent senten-
 tiæ tenorem. Quod si vero contingat advocatum in alio
 esse loco, quam in quo publicatur sententia, hæc advoca-
 to non præjudicat, nisi a die scientiæ. In Ducatu Meck-
 lenburgico Advocatus fisci sæpius intervenit, & petit, ut
 partes propter injurias in scriptis adductas puniantur,

quod tunc sine mora fieri potest. Verum quid si advocati excipiant: se ad hanc causam non esse citatos? Resp. Judicem, non obstante hac exceptione, injungere posse advocatis, ut illa, quæ pro sua defensione adducere volunt, adducant, alias statim ferri poterit sententia, quia acta inducunt notorium, in notoriis vero non opus est
 40 ulteriori causæ cognitione. *Mev. p. 5. Dec. 374. n. 9.* Quid si vero advocati urgeant, quod acta prius perlustranda sint? Resp. hoc casu dilatio iis denegari non potest, cum nemini, ne in notoriis quidem, defensio deneganda sit. Quod in Cancellaria Rostoch. observatum fuit in causa Fiscalis contra Advocatos d. H. & d. V. Nam si alter advocatus se provocatum præfendat, vel ex hac unica exceptione, audiendus est, si id urgeat. Cavendum tamen hoc casu advocatis, ne punctum injuriosorum separatim tractent, ne alias expensæ augeantur, sed scriptis in causa principali producendis, in fine annectatur exceptio contra fiscalem in puncto desideratæ pœnæ ob injuriosa.

41 Dicitis hætenus obstare videtur *l. Siquidem 10. C. d. injur.* quod scil. de injuriis judicari non possit, nisi lite finita. Quod etiam docet *Cothman. Vol. 3. Resp. 23. n. 189. seq.* ubi addit: *Et secundum hæc in judiciis & curiis pronuntiarum, & actio super talibus injuriis instituta differri, & ad finem litis principalis rejici solet.* Resp. enim hæc tunc vera, si ex ipsa lite oriatur actio injuriarum, non si occasione litis. *Mev. p. 5. Dec. 374. n. 7.* hoc est, si advocati præter necessitatem verba injuriosa protulerint. Hinc beatus *Cothmannus* se explicat *Vol. 2. Resp. 88. n. 17. seq.* *Consentit quoque Oldekop. contra Carpz. Decad. 4. Qu. 4. n. 16. Brunnerm. ad l. 13. ff. d. injur. n. 11.*
 Dicta hætenus limitanda esse censeo, si gravis pœna
 advo-

advocato sit imponenda, qualis est infamia, vel remotio ab officio, sic enim plena defensio advocato concedenda, adde Winther. *in Partben. litig. L. 2. Cap. 7. n. 16.*

Advocati injuriantis puniendi vulgaris solet esse ex-⁴²cusatio *se provocatum animo se defendendi, injuriosa scribere necessum habuisse.* Quam excusationem probare videtur Berlich. *p. 1. Concl. 9. n. 25.* Nicol. *in proc. part. 1. cap. 6. n. 9. fol. 69.* Martin. *ad ordin. Judic. Saxon. Tit. 43. §. 1. n. 27.* Quam sententiam eatenus admitto, quod provocatus mi-⁴³tori afficiendus sit pœna, non vero, quod ab omni pœna sit immunis.

CAP. V.

DE

REGRESSV ADVOCATI INJURIANTIS

AD CLIENTEM.

SUMMARI.

<p>Advocato datur regressus contra clientem. <i>n. 1. seqq.</i></p> <p>Quatenus hæc sententia vera? <i>n. 6. seq.</i></p> <p>An per litis denunciationem liti eximatur. <i>n. 9. seq.</i></p> <p>Si advocatus præter necessitatem & utilitatem injuriosa scribat, non habet regressum contra clientem mandantem. <i>n. 12.</i></p>	<p>Nec prodest clausula indemnitis <i>n. 13.</i></p> <p>Nec renunciatio specialissima <i>n. 14.</i></p> <p>Nec jurata. <i>n. 16. seq.</i></p> <p>Quid de Cautela Dn. Stryckii habendum: ut cures sibi pecuniam prænumerari <i>n. 18. seq.</i></p> <p>Quid si cliens pœnam ultero restituat? <i>n. 25. seq.</i></p>
---	--

Vidimus advocatum injuriantem punitum, nunc restat ut consideremus, an ei supersit solatium, ex regressu litis contra clientem, si ejus mandato injuriosa in judicio dixerit vel scripserit. Affirm. defendit Berlich. *Dec. 75. n. 5. seq.*

seq. quem sequitur Oldekop. *Tract. contra Carpov. Decad.*
 4. *Qu. 4. n. 3. seq. Esbach. ad Carpov. p. 1. c. 1. def. 19. ad*
 2 n. 8. Rationes illorum sunt, quod advocatus id quod
 scripsit vel dixit, ex officii necessitate dixerit vel scripse-
 rit, ad sui clientis utilitatem, quod ipsi permiffum. *l.*
Quisquis 6. §. 1. C. d. postul. ibi: ut non ultra quam litium
 3 *poscit utilitas, in licentiam conviciandi & maledicendi temeri-*
tatem prorumpant. Quatenus ergo litium poscit utilitas,
 verbis injuriosis uti potest & debet. Maxime si cliens
 urgeat, ut verba adhibeat asperiora, quoties enim solus
 mandans est in dolo, non vero mandatarius, toties solus
 mandans punitur, non vero mandatarius. *l. si quis 7. §. ult.*
ff. d. jurisdic. ibi: sed si alius sine dolo malo fecit, alius dolo
malo mandavit, qui mandavit, tenebitur. Quod si applice-
 tur ad advocatum-mandato clientis injuriosa scribentem,
 advocatus mandatarius non est in dolo, quia fidem habuit
 suo clienti, ergo ob injuriosa non tenetur, sed cliens, qui
 4 mandavit, tenebitur. Et licet alias ex verbis per se in-
 juriosis, animus injuriandi præsumatur ac colligatur: *l. si*
non convicii 5. C. d. injur. ibique DD. Mev. p. 1. Dec. 51. n. 5.
 attamen præsumtio, quæ ex officii necessitate desumitur,
 hanc præsumtionem doli tollit & vincit arg. *l. Post legatum*
5. §. 9. & l. Tutorem 22. ibi: quia officii necessitas excusata esse
debet. ff. d. bis que ut indign. Nam si duæ concurrant præ-
 sumptiones, una delicti inclusiva, altera delicti exclusiva,
 tunc præferenda est præsumtio, quæ delictum excludit,
 quia jura proniora sunt ad absolvendum, quam ad con-
 5 demnandum *l. Arianus 47. ff. d. obl. & act.* Accedit ex-
 pressum pactum inter clientes & advocatos iniri solitum,
 quo clientes promittunt advocatis indemnitatem; Ger-
 manice efferi solet: auch Ihn jederzeit vertreten und Schad-
 los halten. Nihil vero tam congruum fidei humanæ,
 quam

quam ea, quæ inter eos placuerunt, servare *l. 1. pr. ff. d. pact.*

Nec alienus sum ab hac sententia, si advocatus ius ⁶ sui clientis urgente causæ necessitate & utilitate, talia injuriosa scribere necessum habuerit, ad quem casum etiam Oldekop contra Carpz. *d. Dec. 4. qu. 4.* suam sententiam expresse restringit, & cum eo Esbach. ad Carpzov. *d. def. 19. n. 8.* & Gastel. *in specul. jur. univ. Cap. 16. n. 58.* Cui quidem contrariari videtur, quod advocatus dictis ⁷ sui clientis fidem habere non debeat, sed quod in narratorum veritatem inquirere, & præcipue in periculosis probationem exigere debeat. Verum quia probatio non ⁸ fit advocato, sed Judici, nec testes semper ad manus sint, ut advocatus ex illis veritatem percontari possit, hinc advocatum adhuc immunem dixerim ab actione injuriarum, vel ad minimum petere potest, ut cliens eum servet indemnem, quia verbis & narratis clientis sui fidem habere debuit, cum veritatem alia ratione, commode percipere non potuerit. Et licet ponamus, advocatum aliquam commisisse culpam, hæc tamen actionem injuriarum vel gravem penam mereri non potest *arg. l. 7. ff. ad L. Corn. d. Sicar.*

Fingamus autem, advocatum actione injuriarum ⁹ vel a parte adversa, vel a fiscali pulsatum esse, an litem denunciando clienti, liti eximitur, ita ut lis in clientem transferatur? Id quidem velle videtur Berlich. *Dec. 75. n. 5.* ibi: *tunc is merito suo clientulo litem, ad hoc, ut is eum suis sumptibus indemnem servet, &* NB. *Judicium in se suscipiat, denunciare potest.* Similia sunt verba Oldekopii *d. qu. 4. n. 4.* ibi: *Si advocatus injuriarum pulsatur, eum merito suo clienti litem denunciare, ad judicium in se suscipiendum,*
F
suis

fuis sumtibus prosequendum, & patronum indemnem conservandum. Idem probat Esbach. *ad Carpz. P. 1. C. 1. def. 19. n. 18.* Gastel. *in specul. jur. cap. 16. n. 58.* Nominatio enim autoris nominantem plane eximit liti, & eam transfert in nominatum *l. 2. C. ubi in rem actio.*

10 Contrarium tamen verius est, nam ex injuriosa scriptura regulariter obligatur & scribens & mandans *l. 5. C. d. Accusat.* ergo uterque conveniri potest, & licet advocatus habeat regressum contra clientem, vel litis denunciationem, ut cliens ei adfistat, regressus tamen non tollit actionem, quam ex delicto habet injuriatus *arg. l. 1. §. 17.*

11 *ff. d. exercit. action.* Et in eo differunt litis denunciatio & exceptio nominationis, quod hæc aliquem liti eximat, illa non Brunnem. *in Proc. civ. cap. 11. n. 11.* In præsentem vero casu non obtinet exceptio nominationis, utpote, quæ tantum in actionibus realibus locum habet, si quis rem alterius nomine possidet *l. 2. C. ubi in rem act.* sed exceptio litis denunciationis. Posset tamen advocatus clientem constituere procuratorem in rem suam, quia litis nomine contra eum habet regressum. Dn. Præs. *in Syn. ff. tit. d. Procurat. n. 4.*

12 Si vero Advocatus præter necessitatem & causæ utilitatem verbis usus sit injuriosis, ex mandato sui clientis, se excusare non potest *l. Non ideo 5. C. d. Accusat.* Oldenkop. *contra Carpz. Dec. 4. qu. 4. n. 11. seq. Carpz. L. 2. Resp. 62. per tot.* Herold. *ad Langii processum cap. 20. n. 106. in fin.* Gastel. *in specul. jur. cap. 16. n. 57.* Nec punitus regressum habet contra clientem per *Ordin. Camer. Imp. part. 1.*

13 *Tit. 52. §. ult.* Quia ex re turpi, inter mandantem & mandatarium nulla oritur obligatio vel actio *§. 7. Instit. d. Mand. l. 6. §. 3. & §. 7. l. 12. §. 11. l. 22. §. 6. ff. Mandat. Licet*

cet ergo clausula indemnitis promiserit cliens advocatum indemnem fervare, attamen in hoc casu, promissio non est obligatoria *d. l. 22. §. 6. Mandat.* ut in terminis docet Stryck. *in Caut. Contract. sect. 2. cap. 11. §. 6. & in introd. ad prax. cap. 10. §. 7.* Pœnam enim, quam ex delicto suo præstitit, recuperare non debet *l. qui proprio 46. §. Item contra 5. ff. d. procur.*

Quid si vero Cliens huic juri specificè renunciet, ¹⁴ an advocatus tunc habebit regressum contra clientem ad pœnam repetendam? si v. g. dixerit: Ob er wol wüßte, daß ein Advocat, wenn er wegen der Injurien gestrafft würde, seinen regrefs hätte wieder den Clienten, so wolle er doch diesem juri specialissime in optima juris forma, renunciiret haben. Equidem in quibusdam casibus specialis renunciatio suo gaudet effectu, licet generalis sufficiens non sit *l. sed §. 4. §. 4. ff. si quis caut. in judic. sist. caus. fact. non obi.* in præsentem tamen casu omni destituitur effectu, quia esset pactum de dolo futuro, quod non valet, *l. si unus 27. §. 4. ff. d. pact.* & quia contra legem prohibentem, nulla valet renunciatio *l. 38. ff. d. pact.* in nostro vero casu adsunt leges prohibentes *d. l. 46. §. 5. ff. d. procurat.* ibi: *recuperare non debet.* & *Ordin. Camer. Imper. p. 1. Tit. vult Straf der Advocaten 52. §. ult.* ibi: Welcher Procurator obgemelter massen gestrafft, der soll bey seinen Pflichten und Eiden, die Er zum Kammer-Gericht gethan, von seinen clienten solche Straff, ihm wieder zugeben oder zu erstatten nicht begehren.

Ex iisdem fundamentis statuo nec juratam renun- ¹⁶ ciationem effectu gaudere. Utut enim juramenti in conscientia, jure canonico & praxi magnus sit effectus, ita ut omne juramentum, quod sine dispendio salutis ser-

vari possit, servandum sit *c. Cum contingat 28. X. d. jure-*
 17 *jur. ibique DD.* Attamen eo non est extendenda hujus
 efficacia, ut vinculum fiat iniquitatis, & incitamentum
 delicti. Hahn. *ad W. tit. d. SCi. Macedon. n. 3. circa fin.*
 Harprecht. *ad S. ult. J. quod cum eo n. 27.* Turpia enim
 sunt impossibilia moraliter *l. Filius 15. ff. d. condit. insti.*
 Impossibilium vero nulla nec jurata est obligatio, Stryck.
in Caut. contract. sect. 1. cap. 4. §. 12.

18 An ergo nulla superest cautela? resp. nulla. Excell.
 quidem JCIus Dn. Sam. Stryck. *in introd. ad prax. cap. 10.*
 §. 7. *Quod si, scribit, cautelam hic desideret advocatus, quæ*
forte ex mandato principalis, verba injuriosa scriptis inserere
tenetur, petat a principali, ut sibi tantum pecunie prænumeret,
quantum loco pœne probabiliter exsolvendum. Similia de hac
 docet cautela *in Caut. Contract. sect. 1. cap. 3. §. ult.* ubi
 subjicit rationem. Sic enim advocati tanquam possiden-
 tis causa, in pari turpitudine melior foret, nec condi-
 tionem loci esset.

19 Utut maxima hujus prælaudati JCIi sit autoritas,
 tanta tamen non est, ut credam, hanc cautelam vel legi-
 bus, vel pietati esse convenientem, vel securitatem ad-
 vocato injurianti præstare. Et pietatem quidem lædit
 talis advocatus, qui ob injurias in alium evomendas pe-
 cuniam capit, quia scit se versari in actu illicito, propter
 quem pœna fit afficiendus, & nihilominus reclamante
 conscientia, propter acceptam pecunia summam eum
 20 peragit. Securitatem vero advocato non præstat hæc
 cautela, utut enim cliens, qui injuriosa mandavit, solutam
 pecuniam repetere non possit, *l. Et generaliter 3. §. 3. ibi:*
non habebit ipse repetitionem, turpiter enim fecit. ff. d. Calu-
mniat. hinc tamen vel iudex eam ab advocato non tan-

tum exigere, *l. Lucius 9. in fin. ff. d. jur. fisci.* fed & advo- 21
 catum, propter insignem dolum graviore, quam alias ei
 dictitasset, pœna afficere potest. Revera enim calu-
 mniator est talis advocatus, qui pecuniam accipit, ut
 alium injuriis, in judicio lacefferet, ergo actione in factum
 de calumniatoribus conveniri poterit ad quadruplum ac-
 ceptæ pecuniæ exsolvendum *l. 1. pr. ff. d. Calumniat.* Quod 22
 si excipias: supponendum esse, talem adhibitam caute-
 lam in notitiam aliorum non pervenire, simile erit con-
 silium, atque si alicui furtum svadeas, addito hoc suppo-
 fito: ne in notitiam aliorum perveniat, sic commodum
 sine pœna possideret.

Merito ergo repeto verba excellentissimi Dn. Stryck. 23
in Cautel. contract. Sect. 1. cap. 1. §. 8. ibi: *Apparet inde,*
quod qua contra legem adhibetur cautela, hoc nomen non me-
reatur. Idemquæ probat Dn. Schilter. *Exercit. ad ff. 10.*
th. 58. nullam scilicet esse cautelam, si falsis verbis quis
 verba legis circumveniat. Conferamus nunc verba *Ord.*
Camer. Imp. p. 1. Tit. 52. §. ult. ibi: *Oder zu erstatten nicht be-*
gehren. vid. n. 15. h. c. ergo nec petere ut prænumeretur.
 Et ut eo clarius omnis similis cautela excludatur, Impe- 24
 rator & Rex Romanus cum statibus Imperii in *d. Tit. 53.*
§. ult. ulterius subjecerunt: *Solche Straff ihm wieder zu*
geben, oder zu erstatten nicht begehren, oder auch, da ihm dies
selbige angeboten, welcher gestalt, oder NB. in was Schein das
befehle, nicht annehmen. Ecce si cliens ultro offerat pe- 25
 cuniam injuriarum nomine exsolutam, advocatus eam
 recipere non debet, quo ergo colore exigere posset, ut
 prænumeretur, *d. §. ult.* ibi: *in was Schein das befehle.*
 Merito ergo de hac cautela idem dixeris, quod Schilter.
d. th. 58. de alia: Cave, ne ipsa utaris in perniciem animæ

26 tua. Ex dictis apparet, ne Fabricii quidem ad Mynf. Cent. 5. obs. 53. tutam esse sententiam, quando statuit: Si vero cliens sponte sua, procuratori id refundere velit, procurator id ipsum, bene a cliente suo accipere poterit. Constitutio enim Imperii hoc casu non tantum prohibet aliquid petere, sed & oblatum recipere, ibi: nicht annehmen. Et in hisce quiesco, Summo Numini devotissimas pro assistentia clementissima agens gratias.

F I N I S.

ULB Halle
003 632 89X

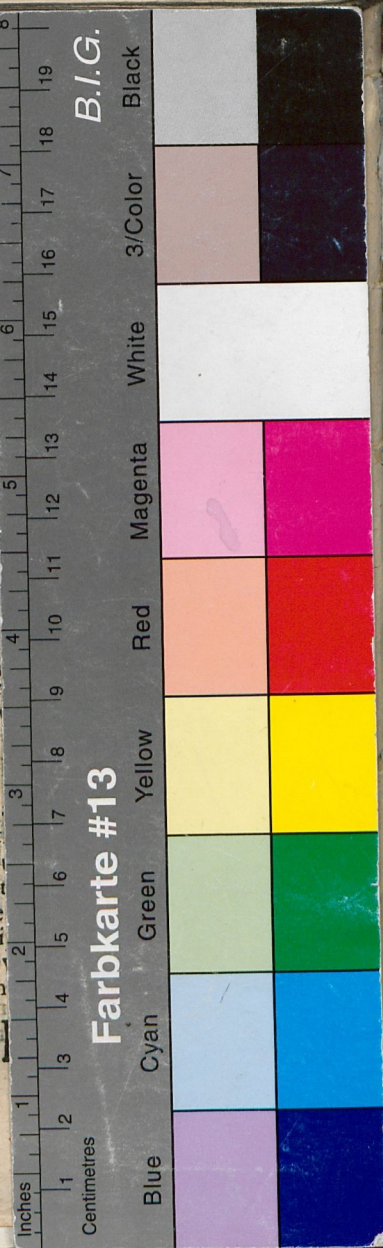
3

f

216.

IOHANNIS IOACHIMI
SCHOEPFFERI,

3 / 6
1710 2 6

ICTI

ET IN ACAD. ROSAR. ANTECESS. CELEBERR. COM. PAL.
CAESAR. CONSISTORII DVICAL. CONSIL. ET CAN-
CELLARIAE MECKLENB. VICE - DIRECTORIS
GRAVISSIMI

COMMENTATIO

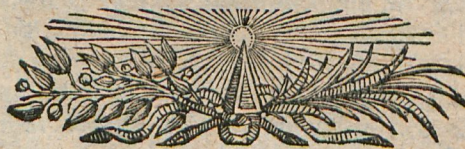
DE

ADVOCATO
INIVRIANTE.

Oder

U o m

Schmähenden Advocaten.

ANNO MDCCXLI.